



Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
6 Пж 2139/23
20.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Драгана Драговића, председника већа, судије Тијане Поповић и судије Љиљане Миловановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца "UNI-PRESS" д.о.о Зрењанин, ул. Бригадира Ристића бр. 1, кога заступа адвокат Драгана Мирков из, против туженог "НИС" ад Нови Сад, ул. Народног фронта бр. 12, кога заступа адвокат Никола Шијан из ..., ради утврђења недозвољености извршења, вредност предмета спора 34.611.425,48 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Привредног суда у Зрењанину П-81/2022 од 19.10.2022. године, исправљене решењем истог суда П-81/2022 од 13.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Зрењанину П-81/2022 од 19.10.2022. године, исправљена решењем истог суда П-81/2022 од 13.03.2023. године.

II ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Зрењанину П-81/2022 од 19.10.2022. године, исправљеној решењем истог суда П-81/2022 од 13.03.2023. године, у ставу првом изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је недозвољено извршење одређено решењем Привредног суда у Зрењанину Ии-70/2021 од 10.12.2021. године и да се укидају све спроведене радње и обуставља извршни поступак. У ставу другом изреке обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка плати износ од 333.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Благовременом жалбом тужилац побија наведену пресуду из свих законских разлога. Предложио је да другостепени суд ожалбену одлуку преиначи сагласно жалбеним наводима или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Тужени је у одговору на жалбу оспорио жалбене наводе тужиоца.

Испитујући законитост и правилност првостепене пресуде у смислу члана 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да жалба тужиоца није основана.

Предмет тужбеног захтева је утврђење да је недозвољено извршење одређено решењем Привредног суда у Зрењанину Ии-70/2021 од 10.12.2021. године и да се укину све спроведене радње и извршни поступак обустави.

Према утврђеном чињеничном стању решењем о извршењу Трговинског суда у Новом Саду Ии-7641/04 од 26.11.2004. године одређено је извршење према овде туженом као извршном дужнику на основу извршне исправе пресуде Вишег трговинског суда Пж-7430/04 од 21.10.2004. године ради наплате потраживања овде тужиоца као извршног повериоца. Решењем Врховног суда Србије Прев-31/05 од 11.05.2006. године укинута је пресуда Вишег трговинског суда Пж-7430/04 од 21.10.2004. године и предмет је враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Трговински суд у Новом Саду је дана 23.04.2007. године донео решење Ии-7641/04 којим је усвојен предлог овде туженог као извршног дужника за противизвршење и наложено овде тужиоцу као извршном повериоцу да врати извршном дужнику износ од 36.427.371,98 динара са законском затезном каматом од 01.12.2004. године до исплате, као и да му надокнади трошкове противизвршења у износу од 437.627,36 динара, пошто је решењем Врховног суда Србије Прев-31/05 од 11.05.2006. године укинута извршна исправа на основу које је донето решење о извршењу по предлогу извршног повериоца у том извршном поступку.

Одлучујући о приговору повериоца, решењем Трговинског суда у Новом Саду Ипв-23/07 од 08.06.2007. године делимично је усвојен приговор повериоца у делу који се тиче досуђене законске затезне камате, па је решење истог суда Ии-7641/04 од 23.04.2007. године преиначено у ставу другом изреке тако што је наложено овде тужиоцу као повериоцу да врати овде туженом као извршном дужнику износ од 36.427.371,98 динара са законском затезном каматом од 21.09.2006. године до исплате, као и да му надокнади трошкове поступка противизвршења у износу од 437.627,36 динара, док је у осталом делу приговор извршног повериоца одбијен.

Овде тужени је у својству извршног повериоца поднео предлог за извршење на основу извршне исправе - решења Трговинског суда у Новом Саду Ипв-23/07 од 08.06.2007. године, који је усвојен решењем Привредног суда у Новом Саду И-710/2010 од 17.09.2016. године, које решење је делимично преиначено решењем већа истог суда Ипв(И)-67/2016 од 02.12.2016. године. Наведени извршни поступак је обустављен решењем Привредног суда у Новом Саду И-710/2010 од 05.10.2020. године са позивом на члан 166. став 6. Закона о изменама и допунама Закона о извршењу и обезбеђењу, јер је извршни дужник био у блокади дуже од 3 године, а извршни поверилац није у року од 8 дана од дана ступања на снагу овог закона предложио промену средства и предмета извршења. Извршни поверилац је против наведеног решења изјавио жалбу која је одбијена решењем Привредног апелационог суда Иж-1583/20 од 05.11.2020. године.

Овде тужени је као извршни поверилац поново дана 20.08.2021. године поднео предлог за извршење на основу извршне исправе - правноснажног и извршног решења Трговинског суда у Новом Саду Ипв-23/07 од 08.06.2007. године против овде тужиоца као извршног дужника, који је усвојен решењем о извршењу Привредног суда у Зрењанину Ии-44/2021 од 26.08.2021. године, које решење о извршењу је укинута решењем Привредног апелационог суда Иж-932/21 од 25.11.2021. године и предмет је враћен првостепеном суду на поновно одлучивање. Привредни суд у Зрењанину је потом донео решење Ии-70/2021 од 10.12.2021. године којим је на основу правноснажног и извршног решења Трговинског суда у Новом Саду Ипв-23/07 од 08.06.2007. године одредио извршење у корист овде туженог као извршног повериоца спровођењем извршења на целокупној имовини овде тужиоца као извршног дужника ради наплате износа од 34.173.798,12 динара са законском затезном каматом од 21.09.2006. године до коначне исплате, износа од 437.627,36 динара са законском затезном каматом почев од 08.06.2007. године до исплате, као и ради наплате трошкова извршног поступка у укупном износу од 212.200,00 динара. Решењем Привредног апелационог суда Иж-82/2022 од 23.03.2022. године одбијена је жалба извршног

дужника као неоснована и потврђено решење о извршењу Привредног суда у Зрењанину Ии-70/2021 од 10.12.2021. године.

Тужилац је покренуо овај парнични поступак са позивом на члан 81. Закона о извршењу и обезбеђењу тврдећи да је потраживање овде туженог из извршне исправе-решења Трговинског суда у Новом Саду Ипв-23/07 од 08.06.2007. године застарело, сматрајући да застарелост овог потраживања није прекинута подношењем предлога за извршење туженог дана 10.08.2007. године у предмету који се водио пред Привредним судом у Новом Саду под бројем И-710/2010, који извршни поступак је обустављен решењем Привредног суда у Новом Саду И-710/2010 од 05.10.2020. године сходно члану 166. став 6. Закона о изменама и допунама Закона о извршењу и обезбеђењу. Тужилац је навео и да је код тужиоца извршена приватизација друштвеног капитала у процесу приватизације методом јавне аукције и да се тужилац налазио у процесу реструктурирања у складу са чланом 19а.-20ђ. Закона о изменама и допунама Закона о приватизацији, па је потраживање које је предмет извршења, настало 01.12.2004. године, угашено отпустом дуга, будући да су јавна предузећа и други повериоци дужни да изврше отпуст дуга под условом да су потраживања настала закључно са 31.12.2004. године, сходно Уредби о начину и условима измиривања обавеза субјеката приватизације према повериоцима.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, ценећи изведене доказе, првостепени суд је извео закључак да тужбени захтев није основан. Побијану одлуку првостепени суд образлаже наводима да су у решењу Привредног апелационог суда Иж-82/2022 од 23.03.2022. године наведени јасни разлози зашто приговор застарелости тужиоца није основан, да приговор застарелости није спорно чињенично, него правно питање и зато није разлог због ког се може поднети предметна тужба на основу члана 81. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу. Првостепени суд наводи и да је потраживање туженог према тужиоцу настало након доношења решења Врховног суда Србије Прев-31/05 од 11.05.2006. године, којим је укинута пресуда Вишег трговинског суда Пж-7430/04 од 21.10.2004. године, по којој се тужилац принудно наплатио од туженог, када је настала обавеза тужиоца да врати неосновано наплаћен износ, што значи да нису тачни наводи тужиоца да је потраживање туженог настало до 31.12.2004. године, те да је зато престало на основу Закона о приватизацији.

Привредни апелациони суд налази да је побијана одлука правилна и законита, те да је донета без битних повреда поступка прописаних чланом 374. став 2. Закона о парничном поступку на које повреде овај суд пази по службеној дужности сагласно члану 386. став 3. истог Закона.

У поступку доношења првостепене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, на коју повреду тужилац у жалби неосновано указује. Првостепена пресуда нема недостатака због којих се не би могла испитати њена законитост и правилност, изрека пресуде је јасна, а разлози дати у образложењу о битним чињеницама нису у супротности са стањем у списима и изведеним доказима.

Правилно је првостепени суд, а насупротив жалбеним наводима тужиоца, на утврђено чињенично стање применио материјално право када је одбио тужбени захтев и за своју одлуку је дао јасне и на закону засноване разлоге које у целости прихвата и овај суд као другостепени.

Тужилац у жалби наводи да је застарелост потраживања из извршне исправе - решења Трговинског суда у Новом Саду Ипв-23/07 од 08.06.2007. године наступила дана 13.07.2017. године, док је предлог за извршење у предмету И-70/21 поднет дана 20.08.2021. године, по протеку рока застарелости из члана 379. Закона о облигационим односима, наводећи да у конкретном случају није дошло до прекида рока застарелости подношењем предлога за извршење на основу исте извршне исправе у предмету који се

водио пред Привредним судом у Новом Саду под бројем И-710/2010, који поступак је обустављен решењем Привредног суда у Новом Саду И-710/2010 од 05.10.2020. године, које решење је потврђено решењем Привредног апелационог суда Иж-1583/2020 од 05.11.2020. године.

Према налажењу Привредног апелационог суда ови жалбени наводи тужиоца нису основани.

Наиме, извршна исправа-решење Трговинског суда у Новом Саду је постала извршна дана 13.07.2007. године, када је почео да тече десетогодишњи рок застарелости потраживања из члана 379. Закона о облигационим односима.

Из стања у списима произилази да је овде тужени као извршни поверилац на основу исте извршне исправе - решења Трговинског суда у Новом Саду Ипв-23/07 од 08.06.2007. године, већ подносио предлог за извршење Трговинском суду у Новом Саду дана 10.08.2007. године, који поступак је обустављен решењем Привредног суда у Новом Саду И-710/2010 од 05.10.2020. године са позивом на члан 166. став 6. Закона о изменама и допунама Закона о извршењу и обезбеђењу, јер је извршни дужник био у блокади дуже од 3 године на дан 03.08.2019. године, а извршни поверилац није предложио промену средстава извршења у року од 8 дана од дана ступања на снагу тог Закона. Извршни поверилац је против наведеног решења изјавио жалбу која је одбијена решењем Привредног апелационог суда Иж-1583/20 од 05.11.2020. године.

Чланом 388. Закона о облигационим односима је прописано да се застаревање прекида подизањем тужбе и сваком другом поверичевом радњом предузетом против дужника пред судом или другим надлежним органом, у циљу утврђивања, обезбеђења или остварења потраживања.

Чланом 389. став 1. Закона о облигационим односима је прописано да прекид застаревања извршен подизањем тужбе или којом другом поверичевом радњом предузетом против дужника пред судом или другим надлежним органом у циљу утврђивања, обезбеђења или остварења потраживања, сматра се да није наступио ако поверилац одустане од тужбе или радње коју је предузео. Ставом 2. је прописано да се исто тако, сматра да није било прекида ако поверичева тужба или захтев буде одбачен или одбијен, или ако издејствована или предузета мера извршења или обезбеђења буде поништена.

У смислу цитираних одредаба Закона, подношењем предлога за извршење долази до прекида тока рока застарелости потраживања. Одбачајем или одбијањем предлога за извршење рок застарелости потраживања се не би сматрао прекинутим, већ би у рок застарелости у том случају било урачунато и време које је текло до одбачаја или одбијања предлога за извршење. Рок застарелости се не би сматрао прекинутим ни у случају повлачења предлога за извршење од стране извршног повериоца.

У конкретном случају тужени је покретањем извршног поступка пред Трговинским судом у Новом Саду дана 10.08.2007. године, на основу исте извршне исправе, извршио прекид застаревања у смислу члана 388. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Чињеница да је поступак обустављен из разлога што извршни поверилац није тражио промену средстава извршења у року од 8 дана од дана ступања на снагу Закона, а с обзиром на блокаду рачуна извршног дужника, не може се сматрати одустанком, одбацивањем или одбијањем у смислу члана 389. Закона о облигационим односима. Одустанак од предлога за извршење представља вољну радњу извршног повериоца, чега у конкретном случају нема. Ово из разлога што је суд тај који је обуставио извршење, дакле нема добровољног одустанка, извршни поверилац је против решења о обустави изјавио жалбу, чиме је изнео неслагање са обуставом поступка извршења.

Сходно изнетом, након обуставе тог извршног поступка почео је рок застарелости да тече изнова. Па како од дана правноснажности решења о обустави

поступка 05.11.2020. године до дана иницирања предметног поступка није протекао десетогодишњи рок застарелости потраживања, то произилази да потраживање из извршне исправе није застарело.

Тужилац у жалби наводи и да је првостепени суд погрешно применио материјално право, конкретно одредбе Закона о приватизацији које се односе на отпуст потраживања и на забрану покретања поступка извршења у односу на потраживања државних поверилаца насталих до 21.12.2007. године, као и на постојање забране принудне наплате, пошто је тужилац приватизован методом јавне аукције, а тужени је државни поверилац, која забрана је прописана у чл 20 ж овог Закона. Даље наводи да је потраживање које је предмет извршења настало 01.12.2004. године и угашено отпустом дуга у складу са чланом 19.-20ђ. Закона о приватизацији.

Према налажењу Привредног апелационог суда и ови жалбени наводи тужиоца нису основани.

Наиме, потраживање туженог према тужиоцу ради чије наплате је покренуо извршни поступак је настало након доношења решења Врховног суда Србије Прев-31/05 од 11.05.2006. године, којим је укинута пресуда Вишег трговинског суда Пж-7430/04 од 21.10.2004. године, по којој је тужилац принудно наплатио од туженог одређени новчани износ. Како потраживање туженог ради чије наплате је покренуо извршни поступак представља износ који је тужилац наплатио од туженог по основу пресуде која је укинута одлуком Врховног суда Србије од 11.05.2006. године, то је даном доношења одлуке Врховног суда Србије 11.05.2006. године настала обавеза тужиоца да врати неосновано наплаћен износ, што значи да нису основани жалбени наводи тужиоца да је потраживање туженог настало до 31.12.2004. године, услед чега је престало на основу Закона о приватизацији. Осим тога, овде тужени је покренуо извршни поступак ради наплате потраживања из извршне исправе - решења Трговинског суда у Новом Саду Ипв-23/07 од 08.06.2007. године коју суд у извршном поступку не може мењати.

Приликом доношења одлуке Привредни апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе тужиоца, али је нашао да исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке, па их није посебно образлагао.

Правилна је и одлука о трошковима поступка која је донета уз правилну примену члана 153. и 154. Закона о парничном поступку и правилну примену Адвокатске и Таксене тарифе.

Из наведених разлога, а на основу члана 390. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу I изреке пресуде.

Привредни апелациони суд је применом члана 165. Закона о парничном поступку у ставу II изреке одбио захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка наставши да исти нису били нужни.

ТП/ПТ/ЦМ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
Драган Драговић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Срђан Никић